

Korkut'un Hindistan Güncesi

16 Udaipur

01.12.2010

Böyle durumlarda her zaman olduğu gibi geç kalırım korkusuyla doğru dürüst uyuyamadan 04 gibi kalktım. Kahvaltımı yaptım ve 06 da otelden ayrıldım. Hemen yanaşan bir rikşayla da otobüs yazıhanesine geldim. Biraz erken tabi. Neyse otobüs geldi ama 07.40' da kalktı. Başka bölgelerde de dura kalka 09'a doğru ancak yola çıktık. Jodhpur'un yeni bölümleri de fena değilmiş. Hep bahçeli düzgün bölgelerden geçtik ve işkence başladı. Bildiğimiz bozuk mu bozuk köy yolu. Sırf kasilerden imal edilmiş sanki. Otobüs ise 4 tekerleğin üstüne doğrudan oturttukları bir demir parçası. Ayarı bozuk bir masaj koltuğundaymış gibi gidiyoruz. Dayanılır gibi değil. Birkaç defa yeter diye bağırasım bile geldi hani. 300 km yol tam 8 saat sürdü. Düşünün artık. Neyse sonunda geldik. İlk izlenimim güzel bir şehir olduğu yönünde. Otobüsten indiğimde bir rikşacı 20 rupiye eski şehir bölümüne, ünlü Chandpole Bridge tarafına götüreceğini söyleyince düşünmeden bindim. Niye o kadar az bir fiyat söyledi anlamadım. Dünyanın yolu gibi geldi bana. Chandpole Bridge'de çok güzel bir manzara karşıladı beni. Tıpkı Venedik. Picola gölünün sanki içine kurulmuş bir şehir. Her yer otel ve turistik yapılarla dolu. Hiç düşünmeden bütçeme uygun otellerden bir tanesine yerleştim. Yarın akşam Udaipur'dan trenle Mumbai'ye gideceğim. Dolayısıyla gezebileceğim bir tek günüm var. O da yarın. Udaipur'a daha uzun bir zaman gerektiğinin altını hemen çizmem gerekiyor. Hava kararmıştı. Çıktım. Her yer yabancı turistlerle dolu ve ışıltılı. Hemen gölün kenarında güzel bir kafeye oturup bir pizza ve kolayla kendime geldim.

Udaipur küçük Venedik gibi

Udaipur güzel ve çok turistik bir şehir

Göl kenarındaki bir kafeden

Korkut Güven